

יהדות באהבה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

התורה נשמת האומה*

הרב קוק זצ"ל קורא באגרתו לצייר תנועת המזרחי בקונגרס הציוני בשנת תרע"ג, לבטל את הסעיף במצע של התנועה הציונית ש"הציונות דבר אין לה עם הדת" ובמקומה לקבוע ש"הציונות מבוססת על יסוד תחיית האומה בתורתה על אדמתה" - כי אי אפשר שתחיית האומה תהיה פרודה ונעקרת ממקור חייה. ומוסיף הרב כי התוצאה מהגישה המחפירה ש"לציונות, דבר אין לה עם הדת" היא פריקת עול וזלזול בקודשי האומה, בהמון, בחינוך ובספרות, ומביאה לנביקת רוח האומה, לייאוש, משטמה וקצף. הרב פונה לתנועת המזרחי, שהיא הכוח בציונות הנושא עליו את שם ד', לבטל את הרעיון שלציונות דבר אין לה עם הדת ולהוות כוח תוסס בציונות ובכלל ישראל, בכל האומה כולה, ובעולם בכללותו באיזה מידה - בעבודת השלום, שלום כללי באומה לכל פלגותיה - להרים את הדגל הכללי של האומה, את אחדות האומה. וכשם שאנו מאמינים שגאולת ישראל תבוא על ידי שנעשה אנו בכוח אשר נתן לנו ד' לעשות חיל לכבוש את הארץ לעבדה ולבנותה, כן עלינו לדעת "שירוש ד' אשר על אליהו, להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם לעשות שלום בעולם" צריכה להתגלות גם בפעולה הנפשית שלנו, פעולת האומה כולה על ידי כוחותיה היותר טובים, תלמידי חכמים המרבים שלום בעולם" (אגרות הראיה ב, אגרת תקעא).

נכון לעכשיו, אותו רעיון מחפיר מן העבר ש"לציונות אין דבר עם הדת", מתגלה שוב בימינו בהכרזות שונות ומשונות. וכשם שבעבר קרא הרב קוק זצ"ל לבטל את הסעיף במצע הציונות שכביכול אין לה דבר עם הדת, כך היום במדינת ישראל אנו נקראים לחזק את האמונה. אפשר וחובה לחנך ולהסביר בכל שדרות האומה, שדת ישראל ומסורתה אינן עניין פרטי של פלוגי אלמוני, או של מפלגה זו או אחרת, אלא הדת, התורה והמסורת היהודית, הן נשמת האומה כולה לדורותיה - נחלתה ומורשתה, "תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב". מדינת ישראל, בלא קשר לתורת ישראל, הריהי כגוף בלא נשמה, ועל ידי שנשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, כפועלו של אליהו הנביא, נגביר את השלום והאחדות בישראל. ונכיר ונדע כולנו יחד שאב אחד לכולנו.

מהמצפה לישועה השלמה

* (פורסם בעבר)

ברוך דיין האמת

אנו משתתפים בצערך של מורנו, מייסד וראש מכון מאיר

הרב דב ביגון שליט"א ומשפחתו על פטירת רעייתו הרבנית

נאוה ביגון ז"ל

מן השמיים תנוחמו

נגה בן דוד - יו"ר הנהלת המכון
פיני כהן - יו"ר אגודת ידידי מכון מאיר
חן גוטרמן - מנכ"ל המכון
חברי ההנהלה, צוות הרבנים,
עובדי המכון והתלמידים.

הדלקת נרות: י-ם 16:45 ת"א 17:03 חיפה 16:53
מוצאי שבת: י-ם 17:59 ת"א 18:01 חיפה 17:58

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

לדעת להתלבש

הרב חגי לונדין | 2

ימנים ממאדים ושמאלנים מונה

בשביל הנשמה

הרב ליאור לביא | 4

הצצה לפעילות הגרעין התורני

באור יהודה

כור גרעיני | 8

אהבת ישראל - עד כמה?

הרב שלמה אבינר | 8

"קשה לתאר כמה נאוה חסרה לי"

הרב ביגון מספר בראיון אישי על נאוה ז"ל
אבנר שאקי | 5

לתרומות באתר או בטלפון

meirtv.com 02-6461328 *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערוץ לדים • אולפן גיור

יהדות באהבה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?

קראי 'יהדות באהבה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון

לפרטים 026461302

headoffice@emeir.org.il

לדעת להתלבש

אורות הפרשה

הרב חגי לונדון ר"מ במכון מאיר

הלבוש - כבוד האדם ותכליתו

פרשת תצוה עוסקת בבגדי הכהן הגדול. אם נבחנו את צרכי חיינו נראה כי חלק מהם הם טכניים בלבד. ישנם צרכים מסוימים כדוגמת אכילה, שינה, אהבה - שאינם רק צרכים טכניים אלא אנו מקבלים מהם סיפוק נפשי ושמחה. אחד מהצרכים הללו הוא ההלבשה. בגדיו של האדם אינם רק חפצים טכניים שנועדו להגנה מקור או מחום. חז"ל בגמרא מכנים את הבגדים 'מכבדותי' - הכבוד של האדם. בעלי חיים אינם לובשים בגדים. האדם לעומת זאת, בכך שמכסה את גופו בבגדים מעניק בכך את הציבון האצילי לחיים. מכיוון שכך, פעמים רבות אדם מגדיר את עצמו באמצעות הלבוש - אסתטיקה, צורה,

לדבר תורה מצולם שבועי נא לשלוח וואטסאפ 0545753771

שעור לנשמה

ההמלצה השבועית שלנו בערוץ מאיר
יש אמון? כולם מרוויחים. חשדנות וצרות עין? כולם מפסידים
// שעורו של הרב אייל ורד

שני סיפורים נפלאים מבררים את מקומו של האמון בבסיס המבנה החברתי ועל הברכה הגדולה שזוכים לה כשהוא קיים בקרבנו.

< חפשו את השיעור ביוטיוב, באפלקציה או באתר ערוץ מאיר

מה בין תורה למדע, האמנם תיתכן סתירה ביניהם?

מדברים אמונה

הרב ראובן פיינמן ר"מ במכון מאיר

אך מי שאומר שיש סתירה לא מתמצא במדע, או בתורה, או בשניהם יחד. רבי יהודה הלוי אומר על כך בצורה חריפה ביותר: לא ייתכן שהתורה תסתור ממצא מדעי כלשהו שהוכח בצורה אמפירית וזה לשונה: חלילה לאל מהיות דבר התורה סותר עדות דבר הנראה עין בעין או דבר שהוכח במופת שכלי... (כוזרי א, סו) וכמה שמדע מתפתח יותר הוא הולך ומגלה את האמת שהייתה טמונה בתורה עוד במעשה בראשית.

משותפים של אוניברסיטת הרווארד ואוקספורד השתתפו במחקר זה, ותוצאותיו אכן הדהימו את כולם: רק 34% מכלל המדענים הגדירו עצמם כאתיאיסטים. לצערי קיימת השתקה מכוונת של העובדות האלו. אנשי האקדמיה, בתי הספר, המוזיאונים, ספרי המדע לנוער, פקידי משרד החינוך, כלי התקשורת ועוד, יוצרים תחושה מוטעית שיאנשים נאורים חייבים להיות כופרים. אפילו אנשים מאמינים רבים חושבים שהמדע סותר את האמונה רק שהתורה צודקת!

כידוע רובם המוחלט של המדענים בכל הזמנים היו אנשים מאמינים. מארכימדס בואך קופרניקוס וניוטון, ועד איינשטיין וקורט גידל בני זמננו. וזאת משום שכל מדען מבין שלא ייתכן סדר ללא תבונה של המסדר. לפני כמה שנים, ערכה פרופסור אליין אקלוד, הנחשבת כמובילה בתחום הסוציולוגיה של המדע מחקר שמטרתו הייתה לברר את מידת האמונה באלוקים שקיימת בקרב אנשי המדע. המחקר המקיף והרציני ביותר שנערך אי פעם בתחום זה נמשך כשלוש שנים. צוותי מחקר

אנו משתתפים בצערם של
הרב דב ביגון שליט"א וב"ב על מות

הרבנית נאוה ביגון ע"ה

חינכה, לימדה והיוותה בית לבנות רבות במכון אורה. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

בית מכון אורה - הצוות וכל הבנות

כוס תנחומים

נשגר קמיה האי גברא מקים אוהלה של תורה מרביץ תורה לצאן העדרים ראש וראשון לכל דבר שבקדושה

ראש הישיבה הגאון ר' דב ביגון שליט"א ולכל המשפחה הכבודה הי"ו

באבלם הכבד על פטירת אשת חבר כחבר

הרבנית נאוה ביגון ע"ה

עטרת המשפחה אוהבת התורה ולומדיה אשר עמדה לימין בעלה

ועשתה לילות כימים במסירות נפש ונשאה בעול הקמת התורה.

מנחם ציון ובני ירושלים ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

ההנהלה העובדים

על "תפילה" הם מתכוונים לתפילת עמידה בלבד. מצד שני, התוספות (פסחים קד) מוכיחים שתפילת הדרך היא "תפילה בעלמא" מכיוון שאינה פותחת בברוך. כמו כן, עניינה המרכזי של תפילת הדרך היא בקשת רחמים. לכן מסתבר לומר שאי אפשר להוציא אדם אחר ידי תפילת הדרך, כמו בתפילה.

בשו"ת קניין תורה (ח"ב סימן קיט) נפסק שניתן להוציא אחרים ידי חובה. אולם, שו"ת מים חיים (ח"א סימן ח) פוסק שלא ניתן להוציא אדם אחר.

למעשה, עדיף שכל אחד יאמר תפילת הדרך בעצמו. אולם, כדאי שאחד יאמר את התפילה בקול רם כדי שכולם יאמרו איתו. בנוסף, אם אדם מתקשה באמירת תפילת הדרך, או שהוא חושש מברכה לבטלה, יקשיב ויענה אמן. אולי יצא ידי חובה באמצעות השמיעה.

פינת ההלכה

הרב יוסף צבי רימון

י"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

תפילת הדרך - האם עדיף שכל אחד יגיד בעצמו, או שאחד יוציא את כולם?

כשנוסעים קבוצת אנשים יחד, אחד יגיד תפילת הדרך לכולם, או עדיף שיגיד כל אחד לעצמו?

תשובה:הדבר תלוי בשאלה אם תפילת הדרך מוגדרת כברכה או כתפילה. אם היא ברכה, המברך יכול להוציא את השומעים. אולם אם היא מוגדרת כתפילה, עיקר עניינה הוא בקשת רחמים, ולכן כל אחד צריך לומר בעצמו. מצד אחד, כאשר הגמרא והראשונים מדברים

העלון מוקדש לעילוי נשמת

חנה שכטר ז"ל (לבית ארביב-מילול)

סד, תרומה, שקט וצניעות הליכותיה, ילידת פירנצה -איטליה, מחנה עתלית, מקוה ישראל, חולון.

נלב"ע בשבת פרשת תרומה, ח אדר, תשפ"א. תנצב"ה

המשפחה

”ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת” (כח, ב). מבאר הנצי”ב שפעולת אהרן ככהן גדול חייבה אותו **”שיהיה מקדש עצמו ומתנהג בחסידות ופרישות נבדל מכלל ישראל...”**, וזאת אי אפשר להשיג אלא באופן **”שיהיה נכבד בעיני הבריות שידעו ויבינו כי הוא במעלה עליונה מהם”**. אבל זה צריך להיעשות בצורה נכונה שלא יחשבו שזה בא מגאווה ורמות רוח, לכן היו הבגדים לתועלת, שהיה בעיני ישראל לכבוד ולתפארת והבינו בני ישראל מזה שה’ חפץ ביקרו והוא ראוי להיות מרכבה לשכינה, וכך הדבר בכל כהן גדול. לכן לכהן הגדול בכל הדורות היו בגדי קודש מיוחדים כדי שהעם יבין את ערכו וממילא יקבלו תורה מפיו. מהמשך דברי ה’ אל משה אנו רואים שהכנת הבגדים צריכה כוונה מיוחדת. כך אומר הקב”ה למשה **”ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתינו רוח חכמה**

1. של"ה הקדוש תחילת שמות
2. פרי צדיק, תצוה, ט
3. עול"ה. א. קמא

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להשגוע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?

איתנו אתם יכולים!

הפצה שבתית של עליוני פרשת השבוע ופרסום כל בתי הכנסת ברחבי הארץ. הדבקת מודעות בבתי הכנסת וברכיכות דתיות.

דיוור ישיב כלל רחבי הארץ

לרשותכם סגל מומחה
רשתות ברחבי הארץ
מחולקות ידני ודפי המודעה

השקט המוחלט
שיבוש דורס ודגם דגומים
איפוק ועוטוף מוצרים בווילון
שלי חסומה, דיוקדם שביכות
הכנסת אינטרנטית לעולמים

השקט המוחלט
052-9908518
052-9908518
h0528908518@gmail.com

הרבנית נאווה ביגון ז"ל, רעייתו של הרב ביגון שיבדל לחיים טובים וארוכים, השיבה את נשמתה לבורא בליל שישי האחרון. בראיון מיוחד הנערך בימי השבעה מספר הרב על אשתו המופלאה ברגשי אהבה וגעגועים עזים

אבנר שאקי

"שלי ושלכם - שלה הזא"

הרב ביגון מספר בראיון אישי על נאווה ז"ל

נאווה באה מבית דתי, אבל כשהייתה בת 15 החליטה שהיא רוצה להיות יותר דוסית. להקפיד כמו שצריך על דיני ההלכה בכלל והצניעות בפרט. אמא שלה הייתה תופרת להם את הבגדים, והיא ביקשה ממנה חולצות ושמלות עם שרולים ארוכים יותר, כאלה שיכסו את המרפק. בערך בגיל הזה היא גם התחברה לשניים משלושת הרבנים שהיו לה - הרב צבי יהודה ורב אושר פריינד. בהמשך חייה גם נקשרה מאוד לרב מרדכי אליהו.

"הרב צבי יהודה היה מעביר אז שיעורים בביתו, ונאווה הייתה מגיעה לשם. היא למדה ממנו המון, וספגה את רוחו בכל הקשור לאהבת ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל. במקביל, היא התקרבה כאמור לרב אושר פריינד. רב חסידי מיוחד במינו. אחת מחברותיה גרה ברחוב של, ובאותה הפעמים שבהן ביקרה אותה חברתה לקחה אותה אליה. רב אושר וחסידיה היו נוסעים בכל ראש השנה למירון, ונאווה התלוותה אליהם. נאווה הייתה קשורה מאוד לצדיקים, נסעה המון לקבריהם, והעניין הזה התחיל בזכות הקשר שלה עם רב אושר. אחרי התיכון עשתה נאווה שירות לאומי בטירת צבי. אחרי השירות למדה באוניברסיטה לשון וידיעת הארץ ונוסף לכך גם חינוך גופני בווינגייט, ולאחר מכן עבדה כמדריכה באולפנת כפר פינס וכמורה לחינוך גופני בסמינר בית יעקב."

אני מניח שפחות או יותר בשלב זה של חייה הכרתם.

"כן, זה באמת היה אז. בתקופה ההיא עוד למדתי בישיבת 'מרכז הרב', והרב פילבר שידך בינינו לפי בקשת הרב צבי יהודה זצ"ל. הייתי כבר כמה שנים בתשובה, והחלטתי שמה שחשוב זה להתחתן עם אישה שהיה לה מידות טובות, יראת שמיים, ושתהיה אמיתית. וכזו בדיוק הייתה נאווה. התארסנו שלושה שבועות

יחד, ולכן זה כל כך קשה. עברנו דרך ארוכה מאוד יחד, וכמובן שגם אתגרים רבים. שעה קשה במיוחד הייתה כאשר בנו אריאל נפטר. הוא היה כל כך יקר ואהוב. נאווה אהבה אותו אהבה מאוד גדולה. לפני 11 שנים נאווה

הרב דב ביגון

כמה סמלי שמשפחת ביגון בחרה לשבת את שבעת ימי האבלות על ראש משפחתם, הרבנית נאווה ביגון ז"ל, דווקא בכיתת האמונה של מכון מאיר ברוך ה', ובזכות כיתה זו - כשם שבזכותה של נאווה ז"ל - רבים שבו מעוון, הודות למפעל האדיר שהקימו וטיפחו יחד הרב דב ונאווה ביגון.

חלתה, וגם זה היה מאוד לא פשוט. נאווה הייתה מאוד משפחתית, חמה ועוצמתית. אמא, שהייתה למעשה החמ"ל של הבית.

"תמיד הרגשתי שכל מה שנעשה במכון מאיר ובמכון אורה לדורותיהם, ואלפי התלמידים שזוכים להתקרב לאבינו שבשמיים באהבה, כל זה מתאפשר בזכות אשתי היקרה והאהובה. הרגשתי שדברי רבי עקיבא על רחל אשתו לאלפי תלמידיו: 'שלי ושלכם - שלה הוא', מתקיימים ממשי. הקדוש ברוך הוא זיכה אותנו ב-12 ילדים, ונאווה שחררה אותי לכל העשייה במכון. מעבר לכך, בכל פעם כשהיו קשיים במכון, והיו הרבה כאלה, נאווה עמדה מאחורי כמו בטון יצוק. אנחנו חייבים לה המון, ותמיד נתגעגע אליה בכל לבנו."

למלא את החלל

"נאווה נולדה למשפחת דייקן הירושלמית, בשכונת מאה שערים", ממשיך הרב, "ומשפחתה הייתה ציונית דתית. כשבגרה למדה בבתי הספר 'מעלה' ו'אווליה דה רוטשילד', והייתה מאוד פעילה בבני עקיבא. בנוסף, נאווה הייתה מאוד מוזיקלית וידעה לנגן על מספר כלים.

'כיתת אמונה' במכון מאיר, שני האחרון, שעת ערב מוקדמת. בני נוער משותבבים להנאתם, ולצידם תלמידי חכמים יושבים בכובד ראש. אנחותיהם של ישישים שרואים את ה-90 מלמעלה, נמהלות בבכיים של תינוקות בני יומם. צער כזה מרחף

באוויר, ואיתו שמחה עמוקה ותקווה גדולה. עוצמות חיים ומוות מתגלגלות על הלשון. אור וחושך משמשים בערבוביה.

הנה כי כן, כמה סמלי משפחת ביגון בחרה לשבת את שבעת ימי האבלות על ראש

משפחתם, הרבנית נאווה ביגון ז"ל, דווקא בכיתת האמונה של מכון מאיר ברוך ה', ובזכות כיתה זו - כשם שבזכותה של נאווה ז"ל - רבים שבו מעוון, הודות למפעל האדיר שהקימו וטיפחו יחד הרב דב ונאווה ביגון. שמה של הרבנית נאווה ז"ל - שהיו ידיה אמונה עד בוא השמש וגם לאחר שקיעתה - נישא כעת בכיתה זו לשם, לכבוד ולתפארת על ידי רבים מאוהביה, ובראשם בעלה הרב דב ביגון שאוחז כעת במיקרופון ביד רועדת. בשעה זו ממש עולה ברוחי ההספד רב ההוד אותו נשא אברהם לשרה, אשר כמוהם ממש - גם הזוג ביגון הקדיש את חייו למען קירוב אנשים לה' באהבה ובאמונה.

"קשה לתאר כמה נאווה חסרה לי. כל יום שאני כאן בלעדיה היא חסרה לי מאוד", אומר הרב ביגון בגרון נשנק ולחיים רוויות דמעות כאשר החל לספוד לאשתו ולבכותה. עשרות תלמידיו שנכחו בשעה זו בחדר ואני הקטן בכללם זכינו לראותה מאות פעמים, אך כנראה שאיש מאיתנו לא ראהה כה סוער ונרגש מימיו. "במובנים רבים נאווה החזיקה אותי, ואני חש בחסרונה העצום מאז מותה. 54 שנים חיינו

שאלתי אותה איפה היא, ולתדהמתי היא ענתה שנמצאת כעת במערת המכפלה. למרות שהכרנו כל כך הרבה שנים, לא הפסקתי להתפעל מהכוחות האדירים שהיו לה".

בזכות הכוחות הללו, כיצד התמודדה הרבנית עם מחלתה שחזרה בערוב ימיה?

"נאוה התמודדה עם מצבה הבריאותי בגבורה אדירה. החודשים האחרונים היו מורכבים מאוד. נאוה לא הרגישה טוב במשך תקופה מסוימת, אבל היא לא רצתה לצער את המשפחה אז היא לא שיתפה אותנו בכך. לפני שלושה שבועות המצב התדרדר אז ליווינו אותה לבית החולים, ושם גילו שאותה מחלה התפרצה אצלה שוב והפעם בגדול, התפשטה בגוף במקומות מאוד מסוכנים, וביניהם בראש. בימים האחרונים לחייה בני המשפחה באו להיפרד ממנה, וזה מאוד חיצק והחיה אותה. היא הייתה כל כך מוזיקלית, ואפילו כששכבה על ערש דווי ושרנו איתה שירים היא הייתה מנענעת את ידה לפי הקצב בכוחותיה האחרונים.

"נאוה החזירה את נשמתה לבורא בליל שישי האחרון, וכעת בוודאי מליצה היא יושר על כל ישראל. תהא נפשה צרורה בצרור החיים. בילע המוות לנצח, ומחה ה' אלוהים דמעה מעל כל פנים. אגב, בשעתו קנינו חלקה כפולה בהר הזיתים, בסמוך לקבריהם של הורי. כשהייתי שם עם הילדים והנכדים, ביקשתי מהם: 'עם ישראל בנוי משרשרת ארוכה, חוליה אחר חוליה. כשתבואו לבקר אותנו ולהתפלל לעילוי נשמתנו, בבקשה תזכרו גם אותם'.

מאוד רגישה לסבלו של האחר, והמון פעמים הכנסנו אלינו הביתה אורחים שונים ומשונים, גלמודים, הרבה פעמים לא שפויים. למשל, הייתה אישה עיוורת שלא היה לה אף אחד בעולם, וגם לא היה לה איפה לחיות, אז נאוה הכניסה אותה אלינו הביתה. היו לנו 12 ילדים וגרנו בבית קטן, ובכל זאת נאוה פינתה לה חדר ואמרה לה: 'את ישנה כאן'. מעבר לכך, אני בטוח שיש הרבה דברים מדהימים נוספים על נאוה שאני בכלל לא יודע. למשל, רק היום שמעתי מהראל חצרוני כמה אשתו מעריצה את נאוה. אשתו עלתה לארץ מרוסיה, לא הכירה אף אחד, ונאוה דאגה לכל צורכה.

"נוסף על כך, כמו שאמרתי קודם, נאוה הייתה מחוברת מאוד לצדיקים. יש כל כך הרבה דברים לספר עליה בהקשר הזה, כמו למשל שהייתה מדליקה הרבה פעמים נר לזכות אחד הצדיקים, אבל אספר משהו מהתקופה האחרונה. נאוה הייתה חדורת מטרה, והיו לה כוחות שלא מהעולם הזה. גם כשהגוף שלה היה חלש מאוד, רוחה הייתה תמיד חזקה מאוד. לפני שבת חברון האחרונה אמרתי לה שיהיה לה קשה, ושלא כדאי שתיסע. חשבתי שאכן כך יהיה. היא כבר הייתה אז חלשה מאוד מאוד. השבת מתקרבת, אני רואה שהיא לא בבית, אז התקשרתי אליה.

"נוסף על כך, כמו שאמרתי קודם, נאוה הייתה מחוברת מאוד לצדיקים. יש כל כך הרבה דברים לספר עליה בהקשר הזה, כמו למשל שהייתה מדליקה הרבה פעמים נר לזכות אחד הצדיקים, אבל אספר משהו מהתקופה האחרונה. נאוה הייתה חדורת מטרה, והיו לה כוחות שלא מהעולם הזה. גם כשהגוף שלה היה חלש מאוד, רוחה הייתה תמיד חזקה מאוד. לפני שבת חברון האחרונה אמרתי לה שיהיה לה קשה, ושלא כדאי שתיסע. חשבתי שאכן כך יהיה. היא כבר הייתה אז חלשה מאוד מאוד. השבת מתקרבת, אני רואה שהיא לא בבית, אז התקשרתי אליה.

מכון מאיר בשכונת קרית משה בירושלים

לאחר שהכרנו. לפני החתונה נאוה שאלה אותי מה אני רוצה לעשות בחיים, ואמרתי לה שאני רוצה לעזור לאנשים שמתקברים ליהדות. היא קיבלה את מה שאמרתי, וכל חייה תמכה בי גם כשזה היה מאוד לא פשוט.

"מבחינה אישיותית, נאוה הייתה אישה מאוד חזקה. עוצמתית. דוגרית. היא ידעה בדיוק מה היא רוצה. הייתי מראשוני הקיבוצניקים שחזרו בתשובה, אבל נאוה ידעה להכיל אותי. מיד הבנתי שיש לי עסק עם בחורה רצינית. כאמור התארסנו מהר מאוד, ואיכשהו זה יצא בדיוק ביום השואה. במהלך השנים שכחתי מכל העניין, אבל לאחרונה גיסי הזכיר לי מה אמרתי שם. ובכן מתברר שאמרתי שם שכמעט כל המשפחה שלי הושמדה בשואה, ושהתפקיד שלנו הוא למלא את החסר. להביא כמה שיותר נשמות לעולם. ובאמת זכינו ל-12 ילדים ברוך ה'. כפי שאמרתי קודם, אריאל, אחד מילדנו נפטר, אבל הוא השאיר אחריו אישה וארבעה ילדים נהדרים. אלמנתי התחתנה מאו, והביאה עוד ילדים לעולם. נאוה ראתה בהבאת ילדים לעולם שליחות גדולה. היא האמינה שמדובר בעניין כללי של עם ישראל, ומעבר לכך גם מאוד אהבה ילדים ותינוקות. ההורים שלי פשוט לא הבינו איך אנחנו ממשיכים עוד ועוד עם עניין הילדים, אבל בסופו של דבר הם היו מאוד מרוצים".

הקיבוצניקים שחזרו בתשובה, אבל נאוה ידעה להכיל אותי. מיד הבנתי שיש לי עסק עם בחורה רצינית. כאמור התארסנו מהר מאוד, ואיכשהו זה יצא בדיוק ביום השואה. במהלך השנים שכחתי מכל העניין, אבל לאחרונה גיסי הזכיר לי מה אמרתי שם. ובכן מתברר שאמרתי שם שכמעט כל המשפחה שלי הושמדה בשואה, ושהתפקיד שלנו הוא למלא את החסר. להביא כמה שיותר נשמות לעולם. ובאמת זכינו ל-12 ילדים ברוך ה'. כפי שאמרתי קודם, אריאל, אחד מילדנו נפטר, אבל הוא השאיר אחריו אישה וארבעה ילדים נהדרים. אלמנתי התחתנה מאו, והביאה עוד ילדים לעולם. נאוה ראתה בהבאת ילדים לעולם שליחות גדולה. היא האמינה שמדובר בעניין כללי של עם ישראל, ומעבר לכך גם מאוד אהבה ילדים ותינוקות. ההורים שלי פשוט לא הבינו איך אנחנו ממשיכים עוד ועוד עם עניין הילדים, אבל בסופו של דבר הם היו מאוד מרוצים".

ידיה שילחה לאביו

"דבר נוסף שמאוד חשוב לי לספר על נאוה, ממשיך הרב ביגון, "הוא שבזכותה הבית שלנו היה בית של חסד. היינו מארחים המון בביתנו, לתקופות קצרות או ארוכות. נאוה הייתה

חזרת הרב צבי יהודה

הרב דוד לנדא

אביר יעקב

ליום הזכרון הארבעים לרבינו זצ"ל - הבאנו כאן מקצת מעוצמת מבטו על מאורעות הזמן

וְגַלְגַל אֲבִיר יַעֲקֹב. אביר יעקב! בפעם השנייה מופיע הביטוי בישיעהו בפרק ס. אותם הדברים: "וּבְנֵי בְנֵי נֶכֶד חֲמִיתִין וּמִלְכִּיהֶם וְשָׁתְנוּ... כִּי הָגִי וְהִמְמַלְכָּה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹדוּן יֹאבְדוּ וְהָגִי' חָרַב יִחָרְבוּ...". זה לא יועיל להם, הם לא יוכלו להתחמק. ואחר כך "וְהָלְכוּ אֲלֵיךְ שְׁחוּחַ בְּנֵי מַעֲנִין וְהִשְׁתַּחוּוּ עַל כְּפוֹת רִגְלֶיךָ כָּל מְנַאֲצֶיךָ וְקִרְאוּ לָךְ עִיר ד' צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. תַּחַת הַיִּיטֵן עֲזוּבָה וְשִׁנְיָה וְאֵין עוֹבֵר, וְשָׁמַיִת לְגֹאֲוֹן עוֹלָם מְשׁוֹשׁ דּוֹר דּוֹר. וְנִקְתָּ חֶלֶב גּוֹיִם וְשֵׁד מְלָכִים תִּינָק, וְיִדְעַתְּ כִּי אֲנִי ד' מוֹשִׁיעַ וְגַלְגַל אֲבִיר יַעֲקֹב". זו טרמינולוגיה נבואית מיוחדת השייכת לבירור שהעולם מתפתח ומתעלה לעילא ולעילא, "מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל". מה שמופיע בישיעהו איננו מקרי, והדברים מתגלים עתה בפשט. יש דברי נבואה, פסוקים בתנ"ך, ויש מאמרי חז"ל, - והימים מדברים ועוד ידברו.

אחת הוא מופיע בפרק מט, שהוא מהפרקים השייכים לנו באופן ישיר. הם נאמרו אז - ועכשיו הם מופיעים בחיינו בקיבוץ הגלויות שלנו! "כֹּה אָמַר ד' אֱלֹקִים, הִנֵּה אֲשָׂא אֶל גּוֹיִם יָדִי וְאֶל עַמִּים אֲרָרִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְּנִיךָ בְּחָצֵן". זה שייך עכשיו! אנחנו לא נסוגים, הרשעים נסוגים. בכל יום ויום חוזרים יהודים בקיבוץ הגלויות. בין שהגויים רוצים בין שאינם רוצים, "ייד ד' היתה בס להומס", לבלבל אותם. איזו מהפכה! לפני שנה מי חלם על זה? עכשיו, פתאום, בכל יום עולים יהודים מרוסיה. "וְהִבִּיאוּ בְּנִיךָ בְּחָצֵן וּבִגְלִיתֶיךָ עַל כְּתֵף תִּנְשָׂאנָה", באים בנים, באות בנות, באים זקנים, באים צעירים, באים רופאים, באים אנשי מדע, באים מהנדסים, ברוך השם. "וְהָיוּ מְלָכִים אֲמִינִין וְשָׂרֵי תִיָּהֶם מִיִּנְקִיתֶיךָ, אֲפִים אֲרָץ יִשְׁתַּחוּוּ לָךְ וְעַפְר רִגְלֶיךָ לִחֲכוּ, וְיִדְעַתְּ כִּי אֲנִי ד' אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קַיִן...". ולבסוף, "וְהִאֲכַלְתִּי אֶת מוֹנִיךָ אֶת בְּשָׂרְךָ וְכָעִסִּים דָּמִים יִשְׁכְּרוּ, וְיִדְעוּ כָּל בְּשָׂר כִּי אֲנִי ד' מוֹשִׁיעַךְ

"מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל". אלה פסוקים שיעקב אבינו אמר ביחס ליוסף. אצל אונקלוס יש הסבר מיוחד, תרגום-פרשנות. כתוב בתרגום אונקלוס: רועה: "זין", כמו שאנחנו אומרים בברכת המזון: "רענו, זוננו, פרנסנו". הביטוי "אבן ישראל" לא כל כך מובן, ובתרגום אונקלוס מתברר שהמילה 'אבן' מורכבת - אב ובנים, ובלשון: "אֲבָ וּבְנֵי זֶרְעָא דְיִשְׂרָאֵל". שלמות ישראל היא האבות והבנים, "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם". רש"י מביא את דברי חז"ל שהחזון, השירה של יעקב אבינו, הוא רוח הקודש. יש כאן נבואה בראשית התהוות השבטים, שהיא ראשית בית ישראל לכל הדורות הבאים, אבות ובנים. 'אבן' - אב ובנים, הבנים הם המשך היסוד של האב לסדר הגדול של גאולת ישראל. הביטוי 'אביר יעקב', לא מצוי כל כך בתנ"ך, הוא מליצה מהמליצות הנבואיות של ישיעהו. בשני מקומות בישיעהו מופיע 'אביר יעקב'. פעם

1. בראשית מ"ט כ"ד.
2. מלאכי ג' כ"ד.
3. מדובר בעליית יהודי רוסיה בשנות התש"ל...
4. דברים ב' ט"ו.
5. עייף שיחות הרצ"י ישראל ותחיתו פרק כ"ה עמ' 172-5.

בשביל הנשמה

הרב ליאור לביא

על המאבק הציבורי בנושא תרומות הדם למד"א. עיון בהגותו של הרב האיטלקי שהגותו הקדימה את זמנה, מאה עשרים ושתיים שנים לפטירתו.

ימנים ממאדים ושמאלנים מנוגה

יכול לסייע לנו לפענח את טיב המאבק הרעיוני שמתרחש כיום. המערב, שהושפע עמוקות מן המוסר הנוצרי, נוטה לרגשנות בלתי מאוזנת וממילא, בגלגול החילוני העכשווי, מוסרו איננו מוסר המדינה והחברה אלא מוסר היחיד; כל אדם והגחמה שלו. איש איש ונטייתו, איש איש ורצונותיו. ושלא תהיינה אי הבנות, לעתים, המוסר הזה עלול להיות אליס ותוקפני מאוד, מוסר שאיננו נובע מצדק אלא מחסד שיוצא מגבולותיו. אם תרצו, זהו המוסר התקשורתי של מה שמצטלם טוב או רע, מרגש או לא מרגש. ומה משנה מהי האמת.

לימניות הקיצונית ראוי להקדיש עיון לעצמו, אך כהמשך לדברים הנ"ל נוכל לטעון שהימין כשלעצמו הוא הצד הגברי ללא איזון הנשי. הצד התקיף, הכללי, שמנהל את עצמו על פי שיקולים ציבוריים בלבד, ללא תשומת לב מספקת ליחיד הנאנק לעתים בסבלו.

תנועת השמאל העולמית כיום, שכל כולה שקועה ברגישות יתר סלקטיבית ליחיד, ועל הדרך, מאבדת את מושגי הציבור והלאום, משקפת הפרת איזון מוחלטת של הכללי על מזבח הפרטי, של מוסר היחידים על פניו של מוסר הציבור והמדינה. ואולי סמלי הדבר שציון האבא והאמא על טופס ההתרמה הוא שהצית את כל המהומה הזאת מלכתחילה. כי זה בעצם כל הסיפור כולו על רגל אחת.

המחבר עם אחד ההוגים הנוצרים שחיו בזמנו - 'מר אל סלבדור'. נדמה לי שיש בטיעוני

של אל סלבדור ותשובותיו של הרב בן אמוזג, לשפוך אור חדש על הוויכוח בין שמאל לימין בארץ ובעולם.

לטענתו הביקורתית של אל סלבדור, המוסר היהודי "הכוחני" נמשל לגבר תקיף וחזק אך המוסר הנוצרי דומה לאישה רגישה ועדינה. על דבריו הגיב הרב בן אמוזג במילים הבאות:

"אכן, דומה המוסר היהודי לגבר המממש את שתי צורות הקיום שלו... הגבר והאשה המחוברים יחדיו באמצעות קשר הנישואין, במילה אחת: הזוג. ואכן, דומה המוסר הנוצרי לאשה, אך לאשה בודדת, לאשה המופרדת מהגבר, שאינה נהנית ממשקל הנגד של שיפוטו הגברי, תקיפותו וניסיונו, והיא שבויה בידי כל דחפי האהבה, הלהט והזעם, המפעמים בקרבה..." (עמ' 240-241) ובהמשך דבריו מרחיב את ההסבר הזה: "המוסר היהודי הוא הזיווג בין משפט לבין חסד המשלימים זה את זה ופועלים יחדיו להנהגת משפחת האדם הגדולה... מבחינתנו, העבריות היא בעת ובעונה אחת משפט וחסד, תורת מוסר ותורה מדינית, תורת משה ומסורת ישראל" (שם, עמ' 242).

אבא ואמא זה כל הסיפור

הבסיס הרעיוני הזה שמניח לפנינו הרב בן אמוזג,

בתקופה האחרונה מתנהלת ברשתות החברתיות ובזירה הציבורית מלחמה עקובה מדם. הכוונה היא כמובן לדם התורמים מדמם למד"א, אך הוויכוח נוגע בנקודות עמוקות יותר, אולי ב'ידם' התמציתית שנגר כחלק מהוויכוח בין שמאל לימין, שמרנים ופרוגרסיביים, בארץ ובעולם.

את הדיון אמסגר הפעם דרך עיון קצר אך מרתק בהגותו של הרב אליהו בן אמוזג, שהשבו, ז' באדר א, חלה אזכרתו המאה עשרים ושתיים. אז קצת רקע: הרב אליהו בן אמוזג נולד לפני כמעט מאתיים שנה, ב-תרי"ג (1823) בעיר ליוורנו שבאיטליה, למשפחה שהיגרה לשם מהעיר פאס שבמרקו. לרבנות הוסמך כבר בגיל 18, וכיהן כרב העיר ליוורנו עד מותו בשנת 1900.

הוא כתב ספרים רבים בעברית בצרפתית ובאיטלקית, שבהם ביטא את השקפתו החדשנית והמקורית, שהושפעה וינקה הרבה מספרות תורת הסוד והקבלה וכללה בנוסף היקף מרשים ביותר של ידע פילוסופי כללי. בין השאר העסיקו אותו היחסים שבין היהדות לנצרות, אותם שטח בהרחבה בספרו 'מוסר יהודי לעומת מוסר נוצרי' שיצא לאור בתרגום ועריכה חדשים על ידי הרב ד"ר אליהו רחמים זייני הי"ו, ראש ישיבת אור וישועה בחיפה.

מוסר נשי ומוסר גברי

במסגרת שלל הטיעונים המעמיקים שכולל הספר המרתק הזה, מובא לקראת סופו פולמוס של

כפר קטן.

סיפור

הרב זיו רוח

מעשה בכפר קטן אשר לאנשיו נודע כי המלך מתכוון להגיע אליהם בעוד כמה ימים ולבקר בביתו של כל אחד ואחד. ידיעה זאת עוררה התרגשות גדולה אצל חלק ממשפחות הכפר, אשר הכינו עצמם לבואו של המלך, אך נמצאו ביניהם גם ספקנים שלא האמינו שהמלך יגיע בכלל לכפר, וגם אם יבוא, ודאי לביתם לא יכנס, והיו אף שאמרו שאין מלך כלל. והנה הגיע היום המיוחל, והמלך ופמלייתו הגיעו לזה הכפר. נכנס המלך לבית אחד, וקיבלוהו כל בני המשפחה בכבוד גדול, שולחנם היה ערוך לכבודו בין יקר ומעדני עולם, וביתם נקי ולבושם חגיגי, וישב זה המלך עמם בסעודתם, ושמו עמם שמחה גדולה והיה אור גדול בבית. אך הבית המלך וראה כי ביתם דל מאוד, ולמרות דלותם השתדלו הרבה בעבורו, על

כן ציווה לאחד משריו כי ירכוש בעבורם בית גדול ומרווח ויושיבם שם, וגם ידאג להביא להם חמישים אלף זהובים, וכן היה. והיתה אותה משפחה שמחה שמחה גדולה בביקור המלך והיו מספרים על מפגש זה בשבח גדול כל עת שעלה בזיכרונם.

גם לבית הסמוך נכנס המלך ושם קיבלוהו גם בכבוד גדול, ובסעודה יפה. וכיוון שהיו אלו בני המשפחה בעלי כישרון מוזיקלי, עת שמעו כי בא אליהם המלך הכינו לכבודו שירות ותשבחות, והיו שרים יחדיו מלפניו כל בני הבית והיה נחת רוח גדול למלך על הקילוס והשעשוע הגדול שנעשה לכבודו. על כן ביקש המלך מאחד משריו שיביא מתנה לכל אחד מבני הבית כלי נגינה יקר ומיוחד שאין בנמצא,

שיתפתחו כל אחד בכישרונו. ובירך את ההורים שיזכו לפרי בטן, כי מזה כמה שנים שלא נולדו להם ילדים, ושמוחו שמחה גדולה בביקור המלך ובברכתו יען כי היה המלך צדיק וברכתו היתה ברכה.

ובבית אחר גר אדם אחד בודד, אך הכין אף הוא את עצמו ושולחנו לביקור המלך, והיה עוסק בלימוד על שולחנו. וביקש המלך מאחד משריו שימציא אשה לזה האדם, ובירכו שיזכה להיות חכם גדול, ושמו זה האיש שמחה גדולה. לא עברו ימים רבים והתחתן זה האיש עם האשה ששלח אליו המלך וזכו יחדיו למשפחה גדולה. והמשיך זה המלך לבית הבא, ודפק בדלתם אך אין עונה, יען כי הלכו דרי הבית לישון, והיה הדבר משונה בעיני המלך.

עוד הוסיף והמשיך המלך לבית הבא, ושם פתחו לו, אך הציץ המלך לבית וראה שאינם לבושים לכבודו כלל, רק לבשו בגדים פשוטים מאוד ובגדי מלאכה. וגם שולחנם לא היה ערוך לכבודו, רק כל אחד היה יושב בפניו ועוסק בשלו ולא הכינו עצמם לביאת המלך כלל. על כן לא נכנס המלך לבית זה. ובבית הבא, עוד בטרם התקרב המלך, ראה את בני הבית יוצאים בדרכם לחוף הים הסמוך, והסתיר המלך עצמו מהם, והמשיכו בדרכם. ובבית אחר כשנכנס המלך היו צועקים עליו בני הבית כי איננו מלך כלל, וכי המלך הוא בכלל אחר, והתערעמו על המלך שבא אליהם, וכי מי הוא שמחשיב את עצמו כך לבוא, והלך מהם המלך.

אז תם ביקורו של המלך עד לשבת הבאה...

זיו הפרשה הרב זיו רוח

עיוני עומק בשפה בהירה מתוך פרשת השבוע

חדש
490 עמודים

להזמנות: 0526-789565

אברהם
שופטים

ספרו המפלא של
אברהם יצחק שפירא
השופטים מלך את
תנ"ך גדולי האומה
וחיותיו כילד באותה
תקופה.

מאת הרב שלמה אבינר

חיות
בית אבי

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר החדש: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

חידה לשבת

כמעט כל הפרשה עוסקת באחי,
אבל אני בכלל לא נמצא.
מי אנחנו?

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

נכנסנו לחודש אדר א' ומרגישים באוויר הרגשה מיוחדת! חכמינו אומרים: משנכנס אדר מרבין בשמחה. אמנם עכשיו מרבים בשמחה, אבל אנחנו יודעים שיש מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ואני חושב לעצמי: למה זה כל כך חשוב? מה זה משנה אם אני עושה את המצוות בשמחה או לא?

רבי אהרן ראטה עונה, שכאשר מלך עושה משתה גדול עם הרבה שמחה, אז יש מנהג שהמלך נותן חנינה לכל מיני אסירים ומוציא אותם לחופשי. וזה בגלל שהמלך כל כך שמח, אז יש לו חשק להתחשב בכל מיני אנשים ולעזור להם. כך גם אנחנו: כאשר אנחנו שמחים, הרבה יותר קל לנו לקיים את המצוה הכי חשובה בתורה: "ואהבת לרעך כמוך", כי כאשר אנחנו שמחים, קל לנו יותר לסלוח לחבר, לא לקנא, ולא לכעוס על אף אחד (ומתי קשה לנו לסלוח? כאשר אנחנו לא כל כך שמחים, אז אין לנו מספיק סבלנות...). עכשיו אנחנו מבינים כמה זה חשוב להיות בשמחה! כמה זה עוזר לנו להרגשה טובה עם עצמנו ועם החברים שלנו! ועכשיו הגיע הזמן להגביר את השמחה עוד ועוד!

שבת שלום! טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הווצאפ (השקטה) "החדר של טוביה"

שאלות בפרשה

1. כמה בגדים יש לכוהן הגדול?
2. כמה בגדים יש לכוהן הדיוט?
3. כמה אבנים היו בחושן?
4. על אלו אבנים היו כתובים שמות שבטי ישראל?
5. על איזה בגד של הכוהן הגדול היו פעמונים?
6. איך נקרא הכובע של הכוהן הגדול?

« פרשת תצוה
שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

עלילות פרשיה

כתב ואייר: יוסף מרקוביץ' yosefeitn100@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה של פרשיה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

מה גדול כמו פיל, נראה כמו פיל אבל לא שוקל כלום?
הצל שלו...

איזה צבע נובח? צהבהב

מה שנכון נכון: 1. אתה לא רוצה להיכנס להתקלה,
אבל גם לא רוצה לצאת. 2. אתה לא רוצה לישון אבל
גם לא לקום...

המלצת השבוע

בשבועות אלו אנחנו קוראים בתורה על הקמת המשכן. זו הזדמנות להיזכר קצת בבית המקדש ובתקופה שקדמה לחורבנו, מתוך ציפייה לבניין שלם.

צפו בסדרה המרגשת "הסוד של ירושלים" באתר!

כשמתגבר האיווי להיות טוב לכל, אז יודע האדם, שהארה מעולם העליון באה אליו. ואשריו אם הוא מכין מקום הגון בלבבו, במוחו, בפועל כפיו ובכל רגשותיו לקבל את האורה הנשא הזה, שהוא גדול ועליון מכל נכבדי ארץ, יחזיק בו ואל ירפהו. וכל המניעות והעיכובים, הגשמיים והרוחניים, המעכבים את קבלת הרעיון הקדוש הזה אל תוכיותו, אל יעצרוהו, על כולם ילחם, ובמעוזו יחזיק, וישא דעו למרחוק, להחזיק במדותיו של מקום, הטוב לכל, ורחמיו על כל מעשיו. שמונה קצבים ח, סא

אהבת ישראל - עד כמה?

על סדר היום הרב שלמה אבינר

שאלת אהבת ישראל הולכת ועורה בכל פעם שמזדקרים אנשים חילוניים שונים, הזוממים להרוג את התורה בנשמת האומה. כמובן, אין זו סוגיה חדשה. היא התקיימה לאורך דורות, החל מהיחסים בין יוסף ואחיו, והיא פושטת צורה ולובשת צורה. אכן זו סוגיה מורכבת, ואנשים נופלים בה בכשל הלוגי של שלילת האמצע, בחשיבה בשחור לבן שאינה מסוגלת להכיל מצב מורכב. אך התשובה פשוטה: אנו אוהבים את החילונים ושונאים את החילוניות. אכן, תיתכנה שתי קיצוניויות: בהיותנו אוהבים חילונים, עלינו לאהוב חילוניות, או בהיותנו שונאים חילוניות, עלינו לשנוא חילונים. לא כן! לפעמים הגמרא אומרת: שאני, זה שונה. לא הכל אותו דבר.

אנו אוהבים חילונים, כי הם אחינו. אנו אוהבים שמאלנים, כי הם רעינו. אנו אוהבים רפורמים, כי הם בשר מבשרנו (אמנם רבים מהם הם גויים, ילדי אמה גויה, כי שם נישואי תערובת הם שגרה מקובלת, אך רבים מהם הם יהודים). אנו אוהבים את כולם, למרות הכל, כמו שאב אוהב את בנו שיצא לתרבות רעה, כמו שיצחק אהב את עשיו, כמו שהבן הרשע יושב עם כולם בליל הסדר יחד עם זה, אנו שונאים דעותיהם ומעשיהם, בהיותם רקב לעם ישראל, סכנה נוראה לקיום הרוחני של האומה, ולקיומה בכלל. ואנו נלחמים בכל תוקף נגד השקפות אלה ושיטות אלה.

זה הכלל: חילוקי דעות - כן, חילוקי לבבות, לא. אנו מודים שיש יהודים רבים שאינם מסוגלים להכיל מצב מורכב זה. אולי לא למדו גמרא, שכמעט כולה עוסקת בהתנגשויות רוחניות, מוסריות, משפטיות, חברתיות, ומלמדת אותנו כיצד לפלס דרך בין העולמות.

יתר על כן, לפעמים יש שני לימודי זכות על רחוקי תורה. א. נכון שהם פועלי אוון, אך אולי הם גם פועלים דברים טובים, ויש לשפוט את האדם כולו, ולא להתרכז בצד אחד של אישיותו. וכמובן הטוב אינו מכפר על רע, אך השיפוט הכללי מתגוון. ב. אולי גם דרכם הרעה, אינה מתוך כוונה רעה, אלא מתוך כוונה טובה. כוונותיך רצויות אבל מעשיך אינם רצויים. וכמובן, אין בכך היתר, כפתגם הידוע שהדרך לגהינם רצופה בכוונות טובות.

מה הפתרון לטווח ארוך? הפתרון לטווח קצר הוא להיאבק, כמובן בלי לעשות עבירות תוך כדי זה. אך לטווח ארוך, יש רק מוצא אחד: העמקה באמונה. היא תרפא את כולם, את הרחוקים וגם את הקרובים. והרחוקים ייעשו קרובים. אך מראש יש להיות קרובים. זה מסלול התיקון של דורות אלה, כפי רבנו הגדול הרב קוק: אהבה ואמונה.

אנו משתתפים בצערו של מכובדנו ואהובנו

הרב דב ביגון שליט"א
ובצער משפחתו
בפטירתה של

הרבנית נאווה ביגון ז"ל

זכינו להיות קרובים לרבנית נאווה ז"ל
וללמוד מאישיותה,
מחכמתה וממידותיה האציליות

מן השמיים תנוחמו
פניית ופיני כהן ובני משפחתנו

כור גרעיני

הכירו את גרעין אור יהודה

נעים להכיר

פרויקטים

רבני קהילות, מכינה קדם צבאית, מועדונית רוחה, צהרונים, בנות שרות, סלי מזון, גמ"ח חגים, ארגון חסד, מדרשה לזהות יהודית, תרבות יהודית, רב גן, בית מדרש.

כבוד הרב

הרב שי בן נחום
לא סופרים
כ-100 חברי גרעין וקהילה

פז"ם

14 שנים

יחיד ומיוחד אור יהודה היא עיר מאוד חמה. אנשי העיר מקבלים אותנו בידיים פתוחות. יש לנו שיתופי פעולה עם כל הגורמים בעיר. העיר ממוקמת במרכז, נגישה וקרובה לכל הערים המרכזיות באזור. ההשפעה שלנו בעיר היא בעצם הווייתנו כאן. הפצת הדרך של הציונות הדתית בכל מיני תחומים דרך בית המדרש, דרך החינוך גני הילדים ובית הספר.

מעשה שהיה משפחה אחת התלבטה אם לשלוח את הילד לבית ספר דתי, או לחילוני הקרוב מתחת לבית. בהתייעצות עם משפחה מהגרעין, הם התחזקו במחשבה שאם ישלחו לחינוך חילוני זה ישפיע להם לרעה על אורח החיים שלהם. ובי"ה היום הילד הזה מסיים כיתה ו' וממשיך לשיבה תיכונית!

אחת הנשים נאלצה להיכנס לאשפוז ארוך. במהלכו נדבקה בקורונה והוכנסה למחלקת קורונה. החברות זכרו שהגיע יום הולדתה, וביום המתאים נכנסה אליה בהפתעה נציגת החברות עם מגוון מלא, בלונים, וקופסת מתוקים מעוצבת. "הרגשתי מחובקת למרות שהייתי במחלקה סגורה".

טיפ לקירוב תהיו אתם, מי שאתם. לבביים, מאירי פנים. לכו לשמחות, וגם לאבל של השכנים ושל המעגלים שמקיפים אתכם.

טלפון ליצירת קשר רחלי חתוכה 0507513518

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפניה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

מזמנת לשנה של חיפוש וגעגוע.
מפגש חי ומתחדש עם עצמן.
שנה של לימוד תורה בירושלים...

12אי להיות חלק מאכאן אורה!

ימי היכרות יתקיימו בימי ראשון, בין השעות 14:00 - 18:00 בבנייני גשרים 3
כ"א שבט | כ"ח שבט | ה' אדר א | י"ב אדר א
שיעורים / ראיונות / פאנל בוגרות

מאכאן לך! ההרשמה 2813106

לפרטים: מוריה - 0545331627

לטלפניה המתחדשת במכון מאיר

שכר בסיס + בונסים
משמרות אחה"צ - ערב

דרושים/ות למערך התרומות
טלפנים/יות

ניתן לשלוח sms למס' 052 - 5121946